gend opleverden in het Noorden, is thans nog slechts eene geheugenis, die door de konferentie van Londen tot het domein der geschiedenis is overgebragt. Aldien kant hebben wy geene hoegenaemde soort van waerborg meer te vragen, en ons verdedigingstelsel, op onze belangrykste sterke plaetsen gesteund, vrywaert ons volkomentlyk tegen gevaren gelyk aen degenen met welke wy op een ander punt meer dan ooit zouden te rekenen hebben, moest Piemont, in zyne nieuwe vergrooting, in bezit blyven van grondgebieden die tot het hert zelve des keizerryks toegang geven. Op den Rhyn is het gevaer verdwenen, terwyl het integendeel in de Alpen is aengegroeid.

Aldus, de toestanden welk men poogt met elkander in verhouding te stellen, gelyken zich onderling niet, en de zoo magtige overwegingen die ons verpligten de inlyving van Savooijen te eischen, zyn zonder eenige mogelyke toepassing aen den staet van zaken in het oosten en het noorden van Frankryk. Deze schikking zal diegene volledigen welke Europa zelve heeft aengenomen, door het laetste spoor te doen verdwynen van bepalingen die klaerschynlyk waren opgevat geweest in eenen geest van wantrouwen en terging ten onzen opzigte; en verre van er redens tot onrust in te vinden, zal Duitschland er niet anders moeten in zien dan eene nieuwe voorwaerde van stevigheid en duerzaemheid voor den vrede.

Ik verzoek u, mynheer de graef, dat gy van dezen brief zoud gelieven lezing te geven aen lord John Russell en er hem eene kopy van laten.

Aenveerd, enz. (Geteekend) THOUVENEL.

Verclachte voorwaerden om eenen toren met een geden bliksem-afleider te voorzien.

Het zeldzame onweder van 19 february laetstleden, was, by uitstek, van aerd om eindelyk de oogen te doen openen wegens de noodzakelykheid der aenwending van bliksem-afleiders, voor het behouden der immer blootgestelde torens. Inderdaed, in minder dan twee uren tyds, werden er, op eene uitgestrektheid van ongeveer 160 kilometers, *achttien* torens getroffen; en men weet dat, onder dit getal, slechts die juist van het verdelgend hemelvuer zyn verschoond gebleven (namelyk de hoofdkerk van Luik en de toren van Heyst-op-den-Berg), welke door bliksem-afleiders voorzien waren.

De aenvragen op inlichtingen welke ons sedert alsdan nopens de daerstelling van een bliksem-afleider zyn toegekomen, hebben by ons de gedachte doen opryzen dat er zich nog persoonen kunnen bevinden welke insgelyks over dit punt zouden willen te werk gaen, maer die niet weten tot wien zich te wenden.

Het is om zulken de noodige aenwyzingen te geven dat wy de pen opvatten, verhopende hun eene genoegzame beschryving aen te bieden om hen in staet te stellen, zonder behulp van mekanick- of bouwkundige, eenen uitmuntenden, duerzamen donderscherm te plaetsen.

De bliksem-afleider bestaet eigentlyk in niets anders dan in eene yzeren steng of roede, boven het gebouw in een spits uitloopend, en door het ondereinde in verband gesteld met den grond. Komt eene met elektriciteit bezwangerde wolk boven zulk een toestel voorby, dan schiet, door het spits, haer een stroom van tegenovergestelde elektriciteit te gemoed en vernietigt des te meer haren invloed dat zich de donderwolk langzamer beweegt. Slaet de bliksem eindelyk op het spits neêr, alsdan zuigt dit laetste onbemerkt de neêrvallende elektriciteit op en laet ze stilzwygend langs de yzeren roede in de gronddiepten wegvloeijen.

Om zulken uitslag met zekerheid te bekomen, moet de donderscherm aen eenige byzondere voorwaerden voldoen. Deze gaen wy, in zoo goede orde als mogelyk, aenduiden:

I. — *Spits.*

1° Er is, vooraf, een spits noodig om de bedoelde uitstrooming en opzuiging te verwezentlyken; en daertoe kan een yzeren kruis zeer doelmatig ingerigt worden. Men kan hetzelve, zonder zyn vorm te schenden, met menigvuldige punten voorzien en de twee zy-armen in eene spitse verlenging doen uitloopen: voorziet men dan nog zyn bovenarm met een punt zoo als wy het aenstonds zullen beschryven, dan heeft men voorzeker een stelsel dat aen geen ander behoeft ten onder te doen.

Nu is, eigentlyk, zulke inrigting niet noodig: een gewoon kruis, van welken vorm ook, behoeft slechts het gezegde spits op den opgaenden arm te ontvangen om aen de vereischte voorwaerde te voldoen.

2° Dat spits zou slechts een twintig centimeters lengte behoeven. Dan is het opmerkelyk dat zoo het op een yzeren kruis met bolvormige uiteinden zou moeten geplaetst worden, men wel zoude doen van den boven-arm van het kruis ongeveer een halve meter langer te maken dan de zy-armen. Anders zou de bliksem op die uiteinden kunnen losbersten; en zulks moet men altyd voor zoo veel mogelyk vermyden.

Is het kruis van hout, dan moet het punt, natuerlyk, op een yzeren steng worden geplaetst die langs het kruis omhoog loopt en er ongeveer een meter hoog boven uitsteekt. Aen zulke steng kan men, zeer geschikt, den vorm geven van een tweede kruis, met scherpe punten voorzien.

3° Volgens het voorschrift van deskundige, mag het punt niet al te spits uitloopen; zonder dat valt er te vreezen dat het door den bliksem vernield worde. Men schat dat men, om het beste, eenen hoek van 28 tot 30 graden zou moeten nemen: dit zal zoo wat op den vorm van eenen gewoonen kaersendomper neêrkomen.

In stede van de gewoone kegelvormige punten, beveelt Guetle, en niet ten onregt, de lansvormige gedaente aen: hy beweert dat er zich tot hiertoe nog geen enkel geval van beschadiging aen zulke punten heeft opgedaen.

4° Alles genomen, is het koper in het vuer verguld, het geschikste metael voor de vervaerdiging van het spits: het houdt veel beter stand dan het yzer, dat te gemakkelyk verroest.

5° Daer het koper eventwel nog wat ligt smelt, is het goed van het puntig uiteinde in platien (wit goud) te vervaerdigen: doch zulks is niet teenemael onontbeerlyk, gelyk men 't alreeds beweerd heeft.

II. — *Leid-roede.*

1° Om de leiding, welke langs den toren naer den grond moet afloopen, te vormen, zyn misschien de yzeren stengen het beste: om voorzigtig te handelen moet men ze eene dikte geven van byna twee centimeters (de dikte van een vinger altyd), anders zouden zy door den bliksem kunnen gesmolten en verbryzeld worden.

Deze stengen kunnen, naer willekeur, vierkantig, rond, en zelfs min of meer plat zyn (dit laetste nogtans niet in een overdreven graed).

2° Zy moeten zorgvuldig aen elkander gehecht zyn; op eene afgebroken leiding kan eene noodlottige ontploffing ontstaen. Het beste is van elk uiteinde met drie gaten (omtrent 3 centimeters van elkander verwyderd) te voorzien en ze dan met vyzen aen te schroeven.

3° Men moet zorg dragen van den afleider in verband te brengen met alle voorname metaelstukken in de nabyheid geplaetst, zooals goten, daken van lood of zink, klokken, uerplaten, vensters, enz.; omdat de bliksem van de leidroede naer die voorwerpen zou kunnen afstaen, om er niet meer op weder te keeren.

Als zulks niet goed door yzeren stengen zou kunnen geschieden, dan zou men strooken van dikke loodplaet kunnen gebruiken, (by v. banden van 8 centimeters breed op een halve centimeter dikte). Door de aeneen te voegen uiteinde goed ineen te krullen en vervolgens vast te nagelen, kan men eene leiding vormen welke overal kan gebezigd worden waer het moeijelyk is de yzeren stengen te leiden. Men zoude aldaer ook zeer gevoegelyk koorden of strengen, van koperdraed gemaekt, kunnen aenwenden: die zouden om goed te zyn, ook een vinger dikte moeten hebben, en, op elken meter afstand, zouden de draden aen elkander moeten gesoldeerd zyn.

Nu, het is somtyds nog zeer moeijelyk van eenige byzondere stukken (by v. de klokken) in eene goede gemeenschap met den afleider te brengen: in dat geval moet men dezen laetsten *a*) zoo ver mogelyk van daer brengen; *b*) wat meer dikte geven in de nabyheid dier metaelstukken; *c*) aldaer met eenige vertakkingen voorzien die van den afleider uitloopen en zich, lager, wederom met hem verbinden.

III. — *Ondereinde.*

1° Het onderste gedeelte moet men, zoo mogelyk, in eenen put, in eene beek of ander water, *maer dat in den zomer niet uitdroogt*, laten neerzinken.

Zoo dit ondoenelyk is, moet men de vogtigste plaets rondom het gebouw (by v. aen het noorden) uitkiezen, en, voor zooveel het kan plaets vinden, er het regenwater doen heen loopen. Daer wordt het uiteinde, op ongeveer een meter diepte en, voor het beste, in een mand vol hout (bakkerskolen) bedolven.

2° Het is byzonder goed het uiteinde met eenige spitse vertakkingen te voorzien, ten einde de uitstrooming der elektriciteit in den grond te vergemakkelyken.

3° Men raedt ook aen van aen de onderste steng, in den grond, een elleboog te geven, op zulke wyze dat, na een' meter diepte te hebben bereikt, de afleider, door den grond henen, eenige meters verder van den toren afloopen en dan in het water of in de boutkolen neêrdale.

Opmerkingen.

1° Om den afleider tegen den roest te bevryden, moet men zorg dragen van hem overal, maer byzonder aen de samenvoegingen en de bedolven gedeelten, met olieverw of teer te voorzien. Gebruikt men loodstrooken, zoo moeten deze byzonder tegen het ineten der lucht met olieverw beschut worden.

2° De leidroede kan, zonder zwarigheid, langs den muer loopen en er aldus by middel van krammen aen vast gemaekt worden; zelfs kan zy regtstreeks over brandbare stoffen neêrgeleid worden als er geene ontbreking van leiding valt te vreezen.

Men raedt aen van den afleider altyd zoo regtstreeks mogelyk naer den grond henen te leiden.

3° Men zorge van de leidroede niet overal even onwrikbaer aen den muer te vestigen: hy moet hier en daer een weinig kunnen schuiven, of spel hebben gelyk men zegt, om zich by weêrverandering te kunnen rekken en verkorten.

4° Het is geraedzaem van den afleider na te zien ieder jaer in den voortyd en telkens dat hy door den bliksem is getroffen geworden.

5° Men rekent gewoonlyk de beschermkracht van de donderroede als zich uitstrekkende tot op een afstand eéns zoo groot als de hoogte welke door zyn spits is bereikt. Uit dien hoofde, is het doorgaens onnoodig een byzonder spits op het koor der kerk te plaetsen. Zelden is de vorstboom der kerk eéns zoo lang als dit gedeelte van den toren dat boven der kerknok uitsteekt. Zoo dit echter het geval ware, zou men voorzigtig handelen met eene steng van ongeveer 2 meters lengte, en met een verguld koperen spits voorzien, boven op het uiteinde van het koor te plaetsen. Deze zou met eenen byzonderen afleider moeten voorzien worden en tevens in verband moeten gebragt worden met de donderroede langs den toren geplaetst. Onnoodig is het te melden dat het bedoelde spits wederom zeer dienstig in een kruis zou kunnen worden vervormd.

Hoofdzakelyke voorwaerden:

1° Genoegzame dikte der leidroede;

2° Nauwe aeneenvoeging der stukken;

3° Het vermyden der zydelingsche afwyking van den bliksem. Prof. G. v. B.

---

ken. Een ridder begon het verhaal van een steekspel waerin hy twee ribben gebroken en het hoofd met eene wapenbyl open gehakt had gehad. Een andere, die zich in het midden van al dit gedruis wilde doen hooren, sloeg op de tafel met het gevest van zynen degen.

Maer de baron van Varangeville sprak eindelyk op eenen zoo luiden toon dat hem gelukte de stilzwygendheid een weinig te herstellen. Hy nam deze gelegenheid waer om zyne aenhoorders te spreken van de tyding van den dag, van deze overgroote klok welke Georgius d'Amboise ging doen gieten, en van de hoop welke hy had dat zyne edele familie door den doorluchtigen kardinael zou gekozen worden om de meter van de klok te zyn. By den heiligen Romanus! hy zal wel doen, zegde de kloeke baron uit al zyne krachten met zyne vuist op de tafel slaende, want ik zou twist zoeken tegen den ridder wiens vrouw eene zoo groote eer aen de myne zou betwisten.

De toon op welken deze woorden uitgesproken werden voldeed niet gelykelyk al de gasten. De vrouw van den heer de Reuilly verborg kwalyk de spyt welke de aenspraken der vrouw van Varangeville haer inboezemden. De heer de Reuilly zegde openlyk: Ik prys de uitstekende hoedanigheden der edele slotvoogdes, doch ik ken er anderen die hier tegenwoordig zyn en die voor haer niet moeten wyken. wat aengaet de bedreiging welke de edele baron komt uit te spreken, ik vraeg niet aen wie zy gedaen wordt. Ik geloof nogthans openlyk te moeten verklaren dat ik persoonlyk zeer gevleid zou zyn indien de aen de vrouw de Reuilly gegevene voorkeur my eene aenstaende gelegenheid verschafte om met eenen zoo edelen mededinger in den kampstryd te treden.

— Het is eene voldoening, antwoordde de driftige baron, welke ik u terstond kan bezorgen, zonder de beslissing van monseigneur den kardinael af te wachten.

Terstond staen de twee ridders op, malkander met de beweging en de stem beroepende. Hunne vrouwen werpen op malkander oogslagen welke zy doodelyk zouden willen maken. Iedereen der genooden neemt party langs den kant waer zyne genegenheden of zyn belang hem dryven. Allen spreken of schreeuwen te gelyk. Het is een helsch gedruis.

De in het banket tegenwoordige vrouwen zyn over dit tooneel weinig verbaesd, zoo zeer zyn zy gewoon er diergelyke te zien. Misschien zelfs zyn de vrouwen van Varangeville en van Reuilly heimelyk gevleid over de hoop van het voorwerp te zyn van eenen stryd die haren naem en hare vermaerdheid tot de uiterste deelen der provincie moet verspreiden.

De aelmoesenier van den baron, die volgens de gewoonte, het banket bywoonde om het gebed vóór en na de maeltyd te doen, tracht vruchteloos den vrede te herstellen. Zyne stem word veracht. Gelukkiglyk komt er hem eene schielyke ingeving. Hy staet op en geeft een teeken dat hy gaet spreken. Na langdurige poogingen bekomt hy een weinig stilzwygendheid.

— Edele heeren, zegde hy met eene stentorstem, gy twist vruchteloos voor eenen keus die door Monseigneur reeds gedaen is, en waervan ik onderrigt ben.

Deze korte woorden verwekken eene levendige nieuwsgierigheid; zy zyn gevolgd van de grootste stilzwygendheid.

— Zonder eenigen twyfel, vervolgt de aelmoesenier, verdienen deze twee edele vrouwen ten allen opzigte de eer van meters der klok te zyn. Monseigneur heeft grootelyks beklaegd dat er geen twee klokken te doopen waren; zyn keus ware hem vooraf voorgeschreven geweest door de toejuichingen van geheel het land van Caux. Maer er is slechts eene klok; eene eenige meter is noodzakelyk. Eene dezer vrouwen benoemen ware eene overgeeflyke beleediging die aen de andere gedaen zou zyn geweest. Wie zou zich veroorlooven tusschen haer te kiezen? In deze omstandigheid heeft hy een besluit genomen waerdig van zyne groote wysheid. Hy heeft gewild dat de glans der afkomst, dat de bevalligheden geen titel tot voorkeur zouden zyn, en hy heeft keus gedaen...

Hier vermeerderde de aendacht.

— Van de vrouw van Combette.

Op deze woorden ryst er van alle kanten der zael een dwaes, ononderbrekelyk gelach op.

De spotnamen vielen gelyk een hagel op de vrouw van Combette, die eene meerkat, van eene lage afkomst, slechts drie voeten hoog, mismaekt, roshairig is, en aen welke hare groote rykdommen alleen eenen man hebben kunnen bezorgen. De verschoonbare list van den goeden aelmoesenier, aen welke iedereen op het eerste oogenblik geloof gaf, bedaerde de twee tegenstrevers die malkander zonder graenschap aenschouwen, malkander de hand toereiken en hunne verzoening in den wyn willen teekenen.

Maer de vrouwen, die voorzien dat het oogenblik gekomen is op welk hare edele echtgenoten, volgens hunne gewoonte, het weinige verstand dat hun overblyft in den grond der glazen gaen laten, sluipen alsdan voorzigtig weg op een teeken van de slotvoogdes. Zy worden gevolgd van den goeden aelmoesenier die, het punt der uitleggingen vreezende, nieuwe ondervragingen wil vermyden, en de kloeke ridders blyven alleen meester van het slagveld.

Als men wel gedronken en wel gezongen had, stonden een der genooden voor van te spelen. De tuischspelen waren nog een der driften van al deze landedellieden. Er werden teerlingen gebragt, de tafels werden met gouden *lansdaelders* overdekt, en de onstandvastige fortuin begunstigde nu den eenen dan den anderen der genooden.

Doch zy scheen eindelyk de tegenstrydige party van den meester des kasteels te willen begunstigen. De *lansdaelders*, de *roozenobels* kwamen uit zyne aelmoesbeurs en vulden de zakken zyner tegenstrevers. Na een laetste verlies riep hy uit: — Verbliksemd! waerom heb ik de gouden daelders niet welke ik dezen morgen aen den vervloeken jood Reuben gegeven heb, ik ben zeker dat ik zou wedergewonnen hebben alles wat ik verloren heb.

— Gy moet ze gaen wedernemen, riep de heer de Reuilly uit die nog altyd een weinig haet tegen den jood behield. Langs welken kant is hy gegaen?

Een der schildknapen spreekt den naem van Bolbec uit. Terstond vertrekken de genooden heviglyk uit de banketzael, loopen naer de stallen, springen op hunne paerden en nemen in den galop den weg naer Bolbec, verrukt door de hoop van eenen ryken jood uit te plunderen. Maer Reuben doolde in het veld zonder eenigen gebaenden weg te volgen; het was zyne behoudenis, want zyne vervolgers kwamen aen de poorten der stad zonder hem te ontmoeten.

Onze edellieden waren in deze stroopparty niet vergezeld geweest van den heer van Varangeville wien de aelmoesenier in het kasteel wederhouden had. Deze verstandige aelmoesenier had hem met nadruk de gevaren vertoond aen welke hy zich blootstelde met de plunderingen te herbeginnen welke Georgius d'Amboise zoo zeer afkeurde. Hy had hem het voorheeld aengehaeld van dezen edelman die, ondanks de smeekingen zyner bedroefde familie, ondanks op de plaets der Oude-Merkt van Rouen geregt was geweest.

— Vrees, voegde de aelmoesenier er by, dat deze stroopery de geheugenis vernieuwe van zeker rantsoen dat gy, nog geen jaer geleden, geeischt hebt van twee kooplieden van Dieppe, die een weinig laet in uwe bosschen verdoold hadden.

Hier begon de baron gram te worden.

— Laet dan uwe loshoofdige gezellen loopen. Wat zyn voor u eenige ellendige goudstukken? Ik ken eene andere zaek die uw edel eergevoel waerdiger is. Waerom vertrekt gy met uwe edele vrouw naer Rouen niet om de eer waervan gy over eenige oogenblikken spraekt om by Monseigneur af te smeeken?

— Maer, herneemt de heer van Varangeville. indien deze belachelyke vrouw van Combette de beloofte van den kardinael heeft...

De aelmoesenier grimlacht, kykt overal rond uit vrees dat eenige nieuwsgierige hem zoude hooren, en bekent alsdan aen den baron de list welke hy gebruikt heeft om een gesprek te beletten dat in een ernstig geschil kon veranderen.

— Gy hebt ongelyk gehad, antwoordt de baron. Het geschil was begonnen, gy moest het zynen loop laten vervolgen. Het was een geschil van edellieden, en bygevolg eene te heete soep opdat een geestelyke er zyne vingers in zoude steken zonder in gevaer te zyn van zich te verbranden.

(*Wordt vervolgd*).

---

het geval te zyn met de brouwers van Boom, Willebroek en Thisselt.

De meesten echter namen de zaek nog al goed op en beloofden zich dat zy het volgende jaer aen de maenblusschers eene pert zouden spelen, welke tegen die van dit jaer kon opwegen. Jammer maer, dat de Mechelaers verwittigd zyn, en het blyft altyd waer dat een gewaerschouwd man er twee weerd is.

— DE MUSSCHEN KOMEN IN PRYS. — Een der schepen, laetstelyk uit Engeland naer Nieuw-Zeeland vertrokken, heeft vier honderd musschen in kooitjes medegenomen, om ze op dat vruchtbare eiland te laten vliegen zoodra zy er aenkomen. De Nieuw-Zeelanders verlangen er zooveel mogelyk te ontvangen, in hoop dat deze vogeltjes, die gelukkig zeer snel voortdeelen, hen zullen bevryden van de menigte ongedierte dat hunnen oogst vernielt. Om dezelfde reden heeft men de musschen onlangs ook in Pruissen weder ingevoerd, waer zy na eene verbitterde jagt sedert de laetste jaren byna totael waren uitgeroeid, zoodat de boeren geen raed meer wisten.

Frankryk.

Men leest in eene parysche briefwisseling van den 31 maert:

« Het gerucht liep gisteren te Parys, dat het fransch gouvernement aen de vreemde mogendheden zyn besluit had doen kennen, van niet alleenlyk zyn leger uit Lombardien maer ook het bezettingskorps uit Roomen terug te roepen. Het vertrek der afdeeling die, onder bevel van generael de Goyon, zoo krachtdadig de Pauzen-stad in rust houdt, zou mogelyk zyn geworden door het welslagen der onderhandelingen tusschen de Hoven van Roomen en Napels aengeknoopt, voor de bezetting der Roomsche Staten door napolitaensche troepen, tot welk welslagen het kabinet der Tuilerien grootelyks zou medegewerkt hebben, met Sardinien als het ware te dwingen de protestatie in te trekken door den markies te Villamarina gedaen, en hem aen manen van niets in de Marschen en Ombrien te wagen noch aldaer geene hoegenaemde beweging aen te moedigen, moest een deel des napolitaensche legers deze provintien komen bezetten. »

—

De *Patrie* zegt, dat het berigt uit Genua, volgens hetwelk de napelsche troepen binnen de Romeinsche Staten zouden getrokken zyn, volkomentlyk valsch is.

Hetzelfde blad zegt nog dat de Savooijaners met eene legermagt op de oevers van het Geneven-meir stonden, by de onlangsche pooging om Chablay en Fauciguy te overweldigen, en dat zy met geweld de 300 Genevenaers teruggedreven hebben, welke met stoombooten waren aengekomen om die dwaze onderneming te wagen.

Zwitserland.

Aenstonds na de afkondiging door den franschen *Moniteur* van het verdrag dat Savooijen by Frankryk inlyft, besloot de Bondsraed de waerborg van Europa te vragen en de beide gouvernementen van Turyn en Parys van deze wending te verwittigen, in eene nota waeruit wy de volgende zinsneden nemen:

« De Bondsraed, wordt daerin gezegd, bevindt zich in het geval van te moeten protesteren tegen allen uitvoeringsmiddel van dit verdrag, in wat de onzydiggemaekte provintien betreft. Hy protesteert gansch byzonderlyk door de behoudenis van den *statu quo* te vragen tegen alle stemming, over de aenhechting, tegen alle inbezitneming, het zy militaire, het zy burgerlyke, dezer provintien, tot dat er eene overeenkomst gesloten is met de waerborgende mogendheden en Zwitserland.

» De Bondsraed zal de verceniging vragen van de vertegenwoordigers der mogendheden die aen Zwitserland de onzydigheid der dry provintien gewaerborgd hebben, en hy voorbehoudt zich, als vertegenwoordiger der meest belanghebbende natie, overeenkomstig de reeds herkende principen van het nationael regt, van in die vergadering de regten en de belangen van Zwitserland te doen gelden. »

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN,

van den 30 maert tot den 6 april 1860.

GEBOORTENS 6. — 4 jongens, 2 meisjes.

HUWELYKEN 0.

STERFTENS 2. — 1 man, 1 vrouw, 0 jongens, 0 meisjes.

Margaretha Cryns, zonder beroep, geboren te Berg, 70 jaren. — Antonius-Josefus-Hubertus Caters, echtgenoot van Maria-Joanna Delvigne, greffier by de regtbank, 52 jaren.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 5 april.

Tarwe, *froment*, de zak van 103 kilos.	fr.	30-75 tot 31-00	
Rogge, *seigle*,	» 94 »		21-25 op 0,25
Gerst, *orge*,	» » »		23-50 op 0,25
Spelt, *épeautre*,	» een mud	23-75 tot 24-00 op 0,50	
Haver, *avoine*,	» 75 kilos.	14-50 tot 15-00 op 0,50	
Brood, *pain*,	den kilo.		0,21

LUIK, den 2 april.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos.	fr.	30-50	
Rogge, *seigle*, » 94 »		»	20-50 op 0,50
Gerst, *orge*, » 94 »		» 20-00 tot 23-00 op 0,50	
Spelt, *Epeautre*, de 112 »		»	23-00 op 2,50
Haver, *avoine*, de 150 »		» 27-00 tot 30-00 op 1,75	

AUBEL, den 2 april.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr.	24-30 op 1,30	
Rogge, *seigle*, » »		»	17-50 op 0,50
Haver, *avoine*, » »		»	8-50

BRUSSEL, den 6 april.

Tarwe, *froment*, de 100 kilos.	fr.	22-71
Rogge, *seigle*, » »	»	15-66
Gerst, *orge*, » »	»	11-42
Haver, *avoine*, » »	»	20-60

LEUVEN, den 6 april.

Tarwe, *froment*, den hectoliter.	fr.	21-75
Rogge, *seigle*,	»	15-47
Gerst, *orge*,	»	14-41
Haver, *avoine*,	»	8-87
Koolzaed, *graine de colza*,	»	00-00
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»	81-77
Genuverde dito, *dito epurée*,	»	86-77
Lynolie, *huile de lin*,	»	68-00

HASSELT, den 3 april.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos.	fr.	30-00 op 1,60	
Rogge, *seigle*, »	»	22-70 op 0,70	
Gerst, *orge*, »	»	24-70	
Haver, *avoine*, »	»	22-00 op 2,00	
Genever, *genièvre*,	»	70-00 op 3,00	

Het ware Versterkend en Slymverdryvend Elixier

VAN DEN

DOCTOR GUILLIÉ, GEREED GEMAEKT DOOR PAUL GAGE, APOTH.,

Grenelle-Saint-Germain-Strael, 13, Parys.

De heer PAUL GAGE heeft in 1832 het eigendom gekocht van het SLYMVERDRYVEND ELIXIER VAN DEN DOCTOR GUILLIÉ, by akte gelegd voor den notaris Cottenet, te Parys, en geregistreerd. Het is geen geheim geneesmiddel, en de verkoop ervan is toegelaten geweest door verscheidene vonnissen der keizerlyke geregtshoven en van het hof van verbreking.

Het ELIXIER VAN GUILLIÉ, gereed gemaekt door PAUL GAGE, bied aen de kunst een der krachtigste, nuttigste en goedkoopste geneesmiddelen aen, die men kent, te gelyk als buikzuiverend en bloedzuiverend middel.

Het is vooral nuttig aen de geneesheeren op het platte land, aen de huisvaders, die verre woonen van eenigen doktor, en aen de geestelyken, die de arme zieken gaen bezoeken en bystaen.

Het is insgelyks nuttig aen den werkenden man, aen wien het groote kosten van geneesmiddelen spaert.

Eene ondervinding van meer dan VEERTIG JAER heeft ten klaertste bewezen, dat het ELIXIER VAN GUILLIÉ, gereed gemaekt door PAUL GAGE, onwederlegbaer werkzaem is tegen de koortsen van moerassige landen, de buikloopen, den cholera-morbus, de geele koorts en de besmettelyke ziekten, tegen de jicht- of fleercynachtige en zinkingachtige of rhumatieke kwalen, tegen de zinkingen op de blaes; in de ziekten der vrouwen en kinderen, in de lever- en maegziekten, in de ontsteltenissen die met de overgangsjaren en met den ouderdom gepaerd gaen, in de aenhoudende maegpynen, in de darmontstekingen, in de klierachtige verstoppingen, in de baerwormige en leverachtige kwalen, in de verstoppingen van de longen, in het speen, enz., enz.

Een boeksken tot uitlegging, dat eene ware verhandeling is over de gebruikelyke en huiselyke geneeskunst, wordt kosteloos by elke flesch elixier afgeleverd. Men moet ze vragen.

Eene uitspraek van het keizerlyk hof te Dijon, van den 7en augustus 1854, heeft, op het verslag van de gezworene scheikundigen de heeren Ossian Henry en Chevalier, leden van de keizerlyke akademie van geneeskunde te Parys, en Lassaigne, leeraer van scheikunde by de keizerlyke veeartsenyschool te Alfort, door het gemelde hof benoemd om het ELIXIER VAN GUILLIÉ, bereid door PAUL GAGE te ontleden, heeft verklaerd, dat dit elixier eene volmaking was van het voorschrift nr 327 der FRANSCHE WETBOEKEN, dat dit geneesmiddel, aldus gereed gemaekt, altyd op eene bestendige en regelmatige wyze werkte, en dat de verkoop ervan moest toegelaten worden.

Die uitspraek is bevestigd geworden door het keizerlyk hof te Roewaen, den 27en november 1855, door het keizerlyk hof te Metz, den 11en februarius 1857, en deze laetste, door het hof van verbreking, den 14en mei 1857. Eene dergelyke uitspraek is door het oppergeregtshof van Pruissen, den 23en meert 1855, gedaen geweest.

Het ELIXIER VAN GUILLIÉ, gereed gemaekt door PAUL GAGE, is nagemaekt geweest, en M. GAGE heeft de namakers doen veroordeelen tot de boete, de kosten, en eene aenzienlyke schade-vergoeding, en tot de afkondiging op kosten der namakers, van het vonnis der regtbank van koophandel van den 17en meert 1856 en van de uitspraken van het keizerlyk hof te Parys, 1ste kamer, van den 12e januarius 1857 en den 22en januarius 1858, welke deze verschillige veroordeelingen uitgesproken hadden.

Een nieuw vonnis van het handelsgeregt te Parys, van den 31en mei 1858, heeft de namakers tot twee duizend franks schadevergoeding ten profyte van M. PAUL GAGE veroordeeld.

Om de noodlottige gevolgen van de namaking te vermyden, heeft M. PAUL GAGE goed gevonden elke flesch ELIXIER VAN GUILLIÉ, die uit zyne apothekery komt, te omwinden met eenen op rood gedrukten band en op eenen zandachtigen grond, die niet kan nagemaekt worden, met zyn eigenhandig geschreven merk.

Alle man wordt verzocht de flesschen te weigeren, die hem zonder dit kenmerk en vooral zonder het bygaende boeksken zouden aengeboden wezen.

Het Elixier wordt verkocht in flesschen van 6 franks, en in halve flesschen van 3 fr. 58 c.

Zich te vervoegen voor den verkoop in het gros van den ELIXIER GUILLIÉ, gereed gemaekt door PAUL GAGE, by M. PAUL GAGE, Grenelle-Saint-Germain-Strael, 13, te Parys, en te Brussel, by de heeren DURAND en zoon, MISSOTTEN en TIELEMANS, RENOU en Ce, VAN KERCKHOVEN-DE GHEEST, VAN DEN SCHRIECK en Ce, en voor den verkoop in het klein, by de heeren SCHOOFFS, apotheker, 15, Bergstraet; RAMLOT, apotheker, 38, Groote-Beenhouwersstraet.

Te Tongeren, by M. VRANCKEN, apotheker, in de Maestrichterstraet.